

Senere hen tales der om Erstatning, og jeg maa maaske sige med det samme, at den nye Erstatningsregel, Udvalgsflertallet stiller op, giver jeg ikke ret meget for. Den gaar ud paa, at naar der lægges nye Afgifter paa Brændevinsbevillingerne, kunne de forøgede Indtægter lægges hen til en Fond, som kan anvendes til at yde Erstatning for Nedlæggelse af Beværtningssteder. Men der er ikke her Tale om Nedlæggelse af Kroer i Almindelighed. Saa vidt jeg kan se, tænkes der paa Nedlæggelse af saadanne Beværtningssteder, saadanne Kroer, som man gerne vil af med, fordi de enten ligge tæt op ad en Kirke, eller der er noget andet særligt i Vejen, men som man ellers ikke kan komme af med. Saa kan man bruge Bevillingsfonden dertil. Men jeg ser ikke, der er Tale om at give nogen Erstatning til den Mand paa Landet, der mister sin Næring, hverken Købmanden eller Kromanden. Den Bestemmelse bryder jeg mig ikke om, jeg foretrækker Landstingets Forslag, der virkelig giver en Erstatning. Jeg lader mig ikke stikke Blaar i Øjnene af denne Bevillingsfond, som ikke er noget værd til det, den skal bruges til.

Saa kommer jeg til Ændringsforslagene Nr. 29 til § 26 og Nr. 32 til § 30, hvor de Herrer foreslaa, at naar Tilladelse til Krohold, Gæstgiveri med Udsænkning eller Handel paa Landet er nægtet, kan der ikke i vedkommende Kommune i 5 Aar derefter udstedes Tilladelse til saadan Næring. Hvis vi tage Stationsbyer som Taastrup og Hedehusene, der ligge i samme Kommune, og hvis de Herrer i Hedehusene stemme en Købmandshandel eller en Beværtning ned, saa kan der i 5 Aar efter i Taastrup ikke gives Bevilling til at drive Beværternæring eller Købmandshandel med stærke Drikke. Saadant noget er umuligt, og jeg kan slet ikke tænke mig, at det kan gaa an. Hvis der i Hedehusene er et Flertal for at stemme en Beværtning ned, medens man ikke ønsker det i Taastrup, saa binder det Bevillingsmyndighederne, Amtsraadet og Ministeren, i 5 Aar til ikke at give nogen Bevilling.

Flertallets Ændringsforslag indeholder saa mange Umuligheder, at jeg maa tilraade og forbeholde mig at stemme imod dem; enkelte af de foreslaaede Bestemmelser kunde jeg nok stemme for, men de allerfleste ere snarere Forringelser end Forbedringer. Hvorledes man kan blive stillet, skal jeg belyse ved at fortælle, hvorledes det gik mig i Foraaret i Gudme, hvor jeg var saa at sige paa Regeringens Vegne som Medlem af en Kommission for at foretage

Prøvevurdering. Vi kom til Gudme Station og skulde være der 2 Dage; vi søgte efter Gæstgivergaarden, men der var ingen, og der var heller ingen Afholdsbeværtning, og saa stod vi der; to af os vare rejste langvejs fra, een Mand var fra Svendborg, og to vare der fra Eggen. Vi bleve tvungne til at rejse ind til Byen for at bo, og om Dagen maatte vi baade tigge og betale vor Føde. Saadan er det ude paa Landet. Naar man kommer som Kommissionsmedlem i sit lovlige Hverv til et Sted, hvor der er nægtet Tilladelse til Beværtning, saa maa man tigge sin Føde og rejse bort for at bo om Natten, og det er man slet ikke tjent med. Jeg holder med det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen), naar han siger, at Kroer og Gæstgivergaarde ikke ere oprettede for de Folk, der bo paa Pladsen, men for de langvejs fra tilrejsende. Men saa er det underligt, om det skal være de paa Stedet boende, der have Afgørelsen i deres Haand, man skulde snarere lade de rejsende stemme. Jeg maa i alle Tilfælde sige, at de rejsende ikke ere tjente med, at Forholdet er saaledes, som jeg oplyste ved et Eksempel, enten det saa er handelsrejsende eller Folk, der komme i andet lovligt Øjemed.

Men jeg haaber, at vi snart skulle faa Ende paa disse Forhold og faa en virkelig Lov om Beværternæring. Jeg haaber, at dette skal blive muligt i Fællesudvalget. Jeg ved rigtignok, at de Herrer hernede Gang efter Gang raabe paa, hvad der tidligere er vedtaget af Folketinget, som om det skulde kunne trække Medlemmer, at de een Gang have stemt for det, som om det, Folketinget har vedtaget, skulde være det eneste saliggørende. Vi have mange Gange hernede i Folketinget forandret de Lovforslag, vi selv have vedtaget; og derfor er der ingen Grund til, at noget andet skulde blive Tilfældet her, thi naar Sagen er gennemdrøftet og overvejet, stemmer man efter, hvad man synes er rigtigt og billigt, uden Hensyn til, hvorledes Stemningen har været under de tidligere Behandlinger i Folketinget. Jeg haaber, at vi skulde blive færdige i Aar, thi Forholdene ere usikre; hvis vi ikke blive færdige i Aar, haaber jeg, at Ministeren ikke vil oprettholde det nu eksisterende Cirkulære, som gør Forholdene saa usikre. Men det maa vi jo vente med at tale om, til vi se Sagens videre Gang. Jeg vil altsaa fraraade at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 1, 7, 13, 18 og 29 og de nye Paragraffer med Nullerne ved.